

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Thor Pedersen er forberedt på, at vi lige skal have en lille runde om, hvad skattestoppet betyder i praksis.

Det betyder vel, at ingen skat må stige, hverken i procent eller kroner, og det må vel også betyde, at uanset om man sætter andre skatter ned, må der ikke være nogen skatter, der stiger. Det vil sige: Hvis ulykken er ude – det forbyde vælgerne, men nu leger vi, at det sker – og vi får en borgerlig regering, Venstre, De Konservative og måske CD skal være i samme regering, og der så kommer forslag fra De Konservative om, at mellemkatten skal sænkes, bilskatterne skal sænkes, der skal ske noget med ejendomsværdiskatten, det kommer måske også fra CD, betyder det så, at Venstre ikke på nogen måde kan imødekomme det, fordi man ikke kan anvise, at andre skatter kan stige, eller betyder det så, at man skal lave store offentlige besparelser?

Det var såmænd bare et lille enkelt spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu er Venstre jo løbet fra nær sagt alt, hvad de har sagt og skrevet igennem de sidste år i 1993 og 1995, men jeg vil egentlig godt høre Venstres ordfører: Har man en skæringsdato i Venstre, som man kan meddele os andre, så vi nogenlunde ved, hvad Venstre vil, og hvad Venstre mener?

Lad mig give et eksempel: I programmerklæringen fra august måned sidste år siger Venstre, at man vil bruge alle de lettede renteudgifter til skattelettelser i de kommende år. Den 17. december siger Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, i Jyllands-Posten: »Samtidig vil vi bruge hver en krone i sparet renteudgifter på skattelettelser.« Det er man løbet fra.

Mit spørgsmål er: Hvad har ændret sig, eller kan vi i dag her få en skæringsdato, så når vi møder Venstrefolk, hvad enten det er i Folketingssalen, når de får lusket sig herop, eller det er ude i det åbne land, kan vi diskutere politik, fremtidsvisioner, og hvad vi vil med Danmark?

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Thor Pedersen, og imens hr. Thor Pedersen går på talerstolen, kan jeg lige nævne, at jeg har fået fem korte bemærkninger: Fru Lissa Mathiasen, fru Lone Møller, fru Elisabeth Arnold, hr.

Morten Helveg Petersen og hr. Anders Samuelson, altså ud over de 12, jeg læste op i indledningen.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Til hr. Villy Søvndal: Altså der skal ikke herske tvivl om, at hvis det forslag, der er fremsat af Det Konservative Folkeparti og Venstre, bliver bragt frem i salen med den samme finansiering, så stemmer vi for. Det er jo helt klart. Men dette at ændre og dette at finansiere hænger sammen.

Så vil jeg sige, at hvornår man i virkeligheden prioriterer det ene problem frem for de andre, afhænger jo af den almindelige politiske debat. Hvad er det i virkeligheden, der er det mest iøjnefaldende her og nu? Hvor har vi mulighed for at gøre noget? Vi mener, at det er oplagt at gøre noget for børnefamilierne, og det dækker forslaget fuldt ud, og ifald det ikke bliver vedtaget, inden Folketinget går hjem, i den form, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har fremlagt det, så vi kan støtte det, vil det, såfremt vælgerne vil det, blive en del af regeringens grundlag.

Hr. Aage Frandsen spørger til forståelsen af skattestoppet.

Ja, forståelsen har været den samme hele tiden, således som den har været defineret fra starten, at hvis en skat udmåles i procenter, hæves procenten ikke, hvis en skat er et fast beløb i kroner, f.eks. afgifter, hæves kronebeløbet ikke. Det er beregnet af regeringen til at koste ca. 1,5 mia. kr. om året.

Så spørger man: Jamen kan det slet ikke ændres?

Der har vi sagt: Jo, under nogle forudsætninger. F.eks. er der ikke noget i vejen for, at man på grund af miljøhensyn kan ændre på byrdefordelingen ved miljøafgifter. Det må blot ikke give ekstra provenu til statskassen. Det samme med vores EU-medlemskab eller andre internationale regler, der kan gøre det nødvendigt at ændre i skattesystemet, så kan vi også gøre det, men det må ikke medføre større provenu til statskassen.

Så der er altså ikke tale om, at man ikke kan følge med tiden, men man skal vende det om og sige, at argumentet ikke kan være, at man skal bruge flere penge. Vi skal holde os inden for rammen, men der er altså disse undtagelser, der er uden for vores rækkevidde at regulere, hvor man i givet fald kan være tvunget til det.